

indlade mig paa at forklare, hvori denne urigtige Opfattelse efter min Mening bestaaer. Jeg skal sørge for, at der til tredie Behandling bliver stillet et Ændringsforslag om, hvorledes jeg har tænkt mig Sagen ordnet, og jeg skal tilføie, at det er Ordene „med mindre han med Ænhet derom kan forenes“, som jeg meente skulde gaae ud.

Varfod: Jeg maa nedlægge Protest imod, at det ærede Medlem for Hjørring Amts 3die Valgkreds (Dvistsgaard) anseer sig som Frihedens og mig som Tvangens eller Trældommens Repræsentant. Jeg seer ikke, at der fremkaldes den mindste Ufrihed derved, at en Mand faaer Lov til at udtale, hvad han vil, og saameget han vil og hvor han vil, hvis han ellers kan forsvare det, med Undtagelse af et eneste Sted, nemlig i Skudsmaalsbøgerne; han kan udtale, hvad han har paa Hjerte paa alle andre Steder undtagen der. Hvis Husbonden derved skal være ufri, er ogsaa det ærede Medlem ufri; thi han kan vel her udgyde Alt, hvad han har paa Hjerte, men han maa ikke gaae ind i Landsstinget og gjøre det. Det ærede Medlem kan heller ikke sige det i Statsraadet, heller ikke paa Prædikestolen saavel som paa mange andre Steder, og han er altsaa efter sin Mening aldeles ufri, naar der er saamange Steder, hvor han er forhindret fra at sige, hvad han vil; men her er kun Tale om eet Sted, hvor Husbonden ikke kan sige, hvad han vil, og det kan man dog ikke kalde Ufrihed.

C. B. Nimestad: Jeg vil henstille til det ærede Medlem, der nu havde Ordet, om det dog ikke kunde kaldes Ufrihed at være forhindret fra at sige eller gjøre Noget paa et bestemt Sted, naar det netop var det eneste Sted, hvor det kunde nytte at sige og gjøre det; hvad kan det f. Ex. nytte, at jeg har Tilidelse til at spise med alle andre Lemmer end netop med Munden.

Dvistsgaard: Jeg kan ikke ganske forstaae mig paa den ærede 3die Valgers (Maribo Amts 3die Valgkreds) Opfattelse af Frihed og Ufrihed, men jeg kan godt forstaae, at Forbudet, som fremkommer ved det ærede Med-

lems Forslag, hvilket forbyder at fremsætte Vidnesbyrd et bestemt Sted, nemlig i Skudsmaalsbogen, eller hvilket andet Navn det end gives, (Noget, som ikke kan genere Trediemand) selv om end begge Parter ere noksaa enige derom, er Ufrihed. Jeg er saaledes paa den anden Side ikke ufri, fordi jeg ikke kan tale i Landsstinget og de øvrige Steder, han omtalte; thi min Hu, min Attraa staaer ikke til ulovlig at ville indgribe i Andres Ret, og det ærede Medlem, som ellers pleier at opfatte Alt saa correct, har altsaa her slaet sig selv paa Munden ved at fremstille noget saa Ucorrect. Naar det samme ærede Medlem var noget mere kjendt med det practiske Liv i Folket, vilde han vide, at mange hæderlige, fattige Mænd ansee det for deres største Stoltthed at have et udmærket godt Skudsmaal at fremvise endnu i deres Alderdom, og ikke ville bortgive Bevidstheden derom for meget Godt; lad os da ei heller — ved en urigtig Følelse og Opfattelse af Kjendsgjerninger — berøve Efterkommerne et saa hæderligt og værdigt Maal for deres Bestræbelser.

Varfod: Han vilde være ligesaa rig og ligesaa stolt af sit Skudsmaal, om han ikke havde det i hvad man officielt kalder Skudsmaalsbogen, men derimod paa et Stykke løst Papir, som man blev enig om at lade følge med Ændrebogen. Naar det ærede Medlem ikke føler sig ufri, fordi der er Steder, hvor han ikke kan komme til at sige, hvad han har paa Hjerte, saa maa jeg tilstaae, at den, der ikke har en ganske speciel Mani til at tale netop i Skudsmaalsbogen, vil være ligesaa fornøiet ved at tale paa andre Steder, og der betages ham altsaa ikke den mindste Grad af hans Frihed.

Dvistsgaard: Jeg troer, det ærede Medlem tager aldeles feil.

Da Ingen hyderligere begjærede Ordet, gif man til Afstemning, hvorved:

- 1) Ændringsforslag af C. Nyholm, N. Sjørgensen, C. Riis og Varfod: Efter Lovforslagets § 14 indskydes en ny Paragraph saalydende: